

ELŐFIZETÉS:

Egész évre . 6 ft.
Fél évre . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét
illető küldemények a
szerkesztőnek, anyagiak
a laptulajdonosnak kül-
dendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DIJ:

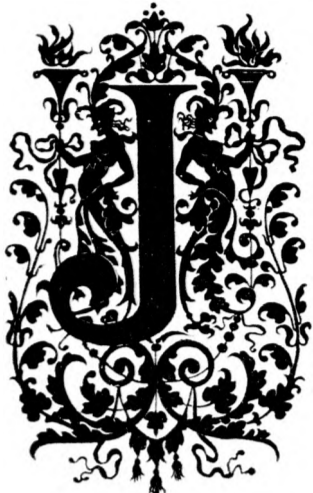
egy 1 hasábos petit sor
10 kr., többszöri hirtet-
ésnél olcsóbb. Nyilttér
sora 25 kr. Bélyegdíj min-
den hirdetésnél 30 kr.
A hirdetések Bittermann
Nándor nyomdájában és
a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelenik minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Szinházunk ügyében.

elenleg 26,000 frt adósság terheli a részvényesek vállait. A főjöveldmi forrás, az Elefánt szállóház bérlője felmondott; az épület olyan karban van, hogy hirnevére feltékeny vendéglős ki sem veheti, ha elbukni nem akar; pénze a részvénytársulatnak nincs, hitelét pedig már is jóformán kimerítette.

A színház évi átlagos bevétele 800—1000 frtra tehető; abból is a nagyobb részt fölemészti a karban tartás és biztosítás; tehát törlesztési tőkétül csak a szállóház bérlete marad rendelkezésre.

Világért sem akarjuk a kezelés élén álló derék urakat sérteni, hanem azért kimondhatjuk, hogy míg a színház gondozása más rendszert nem inaugurál magának: addig léte biztosított, fejlődése, jöveldmezősége sokat ígérőnek nem minősíthető.

Ne teledjünk el kettőt!

Se azt, hogy akik színházi részvényeket vettünk, előre tudhattuk, hogy azok jöveldméről bizton, tőkéjéről pedig valószínűség szerint hosszú időre lemondhatunk. Minden vérmes reményt paralizál érezsben az, hogy a tényleges mérleg 26,000 frt deficittel s annak kamataival figurál.

Másrészt ne feledjük, hogy eredetileg is mindig az Elefánt szállóház volt azon segédőke gyanánt fölvéve, mely a színházat kisegíti, támogatja s részvényeit kifizeti. Hogy az Elefánt telke, megfelelő befektetés után szépen gyümölcsöző kapitálist fogna képezhetni, azt a viszonyainkban ismerősök tudják és belátják.

De hát éppen ott a bökkenő, hogy a részvénytársulatnak beruházni való kapitálisa nincsen.

Harmad sorban a kezelés is nagyon nehézkes, lassu és bonyolult, mint mindennél, a mi senkié, de mindenkié; szóval itt is beigazodik az a közmondás: közös lónak turós a háta.

Nem tartozunk azokhoz, a kik a színház megélhetésében nem hisznek; de annál határozottabban ki kell fejeznünk azon komoly aggodalmunkat, hogy ha az épületek, kivált a kocsmá, minél előbb versenyre képes, alkalmas szállóházzá nem alakítatik át, akkor a részvénytársaság sorsa rövid idő alatt prekárius lesz. Tehát nem föltétlenül, hanem föltételelesen igen is pessimisták vagyunk.

Ki fog nekünk csak a mostanihoz hasonló 1400 frtnyi bért is adni az Elefántért, ha látja, hogy a beleroszdásodott árendás kimegy, mert nem találja meg üzletében a kalkulust; kimegy, pedig már berendezte, megszokta, névéhez forrasztotta azt a helyiséget s mégis kimegy, mert veszt rajta.

Ki fog azon vizes lakszobákkal, a külső csőn és belső kényelem minden előfeltételei nélkül álló, minden ízében célszerűtlen helyiségbe pénzt befektetni, ott mindenét kockára tenni s végre mégis megbukni?

És hogy leszünk akkor, ha a fő jöveldmi forrás elapad vagy pláne bedugul? . . .

Mit kellene hát tenni?

Nézetünk szerint e bajból rögtön vagy nagyon rövid idő alatt kilábolnánk, ha a város atvenné és házilag kezelné a színházat.

Ezen indítvány mellett számos fontos ok beszél.

Először a színház végre is a városé lesz, amikor akkor; tehát érdekében áll neki, hogy annak kamatozásra alkalmas helyiségei addig is legalább vesztett hirbe, gyümölcsözésre képtelen karba ne jussanak. Ez az állapot pedig már is nagyon imminens.

Másodszor a város, mint szép fekvőségekkel bíró erkölcsi személy, könnyen kap annyi olcsó kölcsönt, a mennyivel az Elefántnak nagy-szerű fekvésű telkén a színházzal s a szomszédos épületekkel arányos nagy emeletes szállóházat

éppíthet. Mindennél bizonyosabb, hogy az busásan ki fogja magát fizetni s törleszti a fölépítésére fölvett tőkét.

Harmadszor: nem képzelhető, hogy a részvényesek privát társulat vagy egyes spekulans javára visszaajándékozzák a színháznak részvényeiket; de az joggal föltehető, sőt szóbeszéd szerint biztos, hogy számosan visszaajándékoznak részvényeiket, ha azt mindnyájunk közös egyetemének, a városnak adhatnák.

Föl sem tehető ugyanis sem az, hogy privát nyereszkezők a más kapitálisából, melyet művészeti célokra szánt, privát haszonforrást kovácsolni próbáljanak; sem az, hogy akadjon ember, aki magán nyereszkezésre vállalkozókat ajándékkal támogasson.

Tehát másnyén, mint Zombor város erkölcsi testülete, nem is várhatja, hogy e részben koncessziók tétessenek.

Ha ezen visszaajándékozendó részvényekről valaki egy kis komputust csinál, — mint mi itt most a részvénytulajdonosok listáját lapozva csinálunk — könnyen össze lehet hozni 8—10 ezer forint értékű részvényt, s ez által a színházügynek mentőcsolnakot, a városnak újévi ajándékot szerezni.

Negyedszer: restelni való volt eddig is, hogy magánvállalkozók hiányában a város nem gondoskodott oly helyről, ahol mind-n idegen, kit dolga és gondja erre hordoz, találjon tisztességes, jól berendezett s egy szabad királyi s megyei székváros címéhez méltó szállást és ellátást. Tessék Ujvidékre vagy Szabadkára elnézni, minő szép szállóházak termettek ott egymásután s mennyire emelik azok idegenek szemében a város reputációját, otthon pedig szépiülését.

Hiszen ez idő szerint nincs egyetlen helység a városban, ahová az ember azzal a tudattal mehetne, hogy: no, itt mindig találhatok magamhoz való szórakozást, összeszokott társaságot. Ott, a város vendéglőjében, lehetne majd tisztességes társaságot összehozni s ugys föltehető, hogy csupa rokonszenyből is oda szállana, ott költené a pénzét a megyéből ide állandóan bevándorló nagy közönség.

Végül a város 38¹/₂ év alatti törlesztésre kapandó pénzt ugyszólván észrevétlenül fizethetné, mert azt a törlesztési összeget maga a vendéglő bérlete bőven kiadná, sőt mintegy 40 év múlva, midőn már kifizetendette magát, lenne a városnak egy renomért s mindenkor szép jöveldmet hajtó bérháza.

Arról, hogy az a tér mennyit nyerne csőben, nem is szólunk; mert az szembeszökően világos.

Biztos kifejezést adunk itt azon reményünknek, hogy miután a színház éppen a magyar-szerb egyetértésnek beszélő oszlopa városunkban, tehát nem hihetni, hogy ezen indítvány nézetkülönbséget támasszon; valamint az sem valószínű, hogy ily kulturális és nemzetiségi összeforrasztó kapcsolnak megszerzése elé a magas kormánygátat vetne.

Gondoljuk meg azt a kérdést mindnyájan, akik lelkesedni tudunk a színügyért s buzdulni városunk emelkedéséért. Mert addig, míg a színház Csáky szalmája, s hogy adóssága gödreit behányhassa, hát egyre ás még nagyobb gödröket: addig a zombori színház ügye megoldottnak nem tekinthető.

Megteremtettük az épületet, de ezzel csak fél munkát végeztünk; a gyereket föl is kell nevelni, el is kell látni. Ez tehát a világért se a város megterhelése vagy rátkulmálás, hanem józan reális számítás, mely megérdemli a komoly számbavételt.

Eppen azért kérjük városi közügyeink intéző férfait, hogy ezen nagyon is hézagos eszméket a viszonyok részletes ismeretéből merített adatokkal kitölteni, megtermékenyíteni, számukra a nagy közönség jóakarátat előkészíteni, polgári kötelességüknek ismerjék; esetleges ellenéreteiket pedig, hogy azok a szőnyegre jutandó kérdés eldőlött meg ne akasszák, idejekorán előadni s így eloszlattni sziveskedjenek.

Hírek.

Távirat. Mai napon (nov. 5.) Titel községében megtartott választásnál ő méltósága Sándor Béla főispán ur megyei bizottsági tagul egyhangulag megválasztott.

A megye minden részéből érkezett hozzánk a f. hó 5-én megírt megyei bizottsági tagválasztás eredményét illetőleg értesítés. Azonban részint a bő és részletekbe ható mellékkörülmények széles leírása, részint azokban a helyek különféle változataiban is állandó azonosság miatt, bővebb indokolás nélkül is feljogosítva érezzük magunkat, azokat kommentár nélkül közölni. Hiszen régi dolog, hogy minden vesztés választó és megválasztandó inkább elismer akármít, gyanusít mindenkit, szítja a rendszert stb., a helyett, hogy elismerné, hogy a többség nem őt akarta. Reméljük, hogy az ilyen mulékony természetű falusi sebek hamar beheggednek s a közügy érdekei előtt az egyéni ambíciók meghajolnak.

Hadd következék itt a megválasztott megyebizottsági tagok névjegyzéke, a kommentárok elhagyásával, ugys, amint egymásután beérkeztek: Sztanisics Czirfusz Ferenc. Ns. Militics Széchényi Jenő, Ivánovich Mihály. P. Sz. Iván ifj. Michelsz János. Monostorszegh Pállich János. Ó Szivac Ribiczey Béla, Dobák Béla. Ó-Sztapár Gyurisits János, Sztankovics Nikola. Bajmok Budánovics Árpád, dr. Schossberger Jakab. Kernyaja Preszly János. Apatin Schmausz Endre, Raiehl Péter, Krieg Albert, Tomesányi Adám. Novoszellő Farkas Sándor. F. Szt. Iván Sándor Béla. Ujverbász Schneeburger János, Rátai József. Gara Ribovicz András, Késmárky Kálmán. Rác-Militics Deim Lipót. Bresztovác Zányi Félix. Cservenka Welker Henrik, Mihályi János. Veprovác Zányi József. Karavukova Schmiecht József. Bezdán Bosnyák János, Meszner István. Szonta Szlatkits Ferenc. Mélykut Mikó Mihály. Okér Lajthay János. Petrovoszellő dr. Deutsch Adolf, Zagoricza Velykó. Uj-Soóvé Zsigmond Góntér, Keményfi Pál. Petrovác Scultéty Ede, Mártonfi Károly, Eichardt Károly. Kiskér Koch József. Káty Szabó Mihály. Bajsa Szilvásy János. Gákova Angelli Antal. Csávoly Sándor István. Rigyica Reeb Mihály. Bulkesz Tessényi István. Kurbaja Nagel Nándor. Ó-Morovica Vojnits Dávid, Mangh István. Ó-Kanizsa Kosztyik János, Szerdahelyi János, Wagner Ferenc, Appel Ede. Almás Arnold Antal, Bauer János. Hegyes Balassy Endre. Uj-Szivac Hettesheimer Henrik. Vaskut Pacher Béla. Baracska Sándor János. Ujfuttak Herczeg Gyula. Feketehegy dr. Molnár Károly. Piros Szabó Péter. Paesér Kovács Sándor. Csonopla Fleischer Károly. Kula Dosztig József, Szántó István. Csantavér Hajdufi Károly, Oszvár György, Preszburger Sámuel 3 évre. Bács Oltványi György. Kiszács Baruskovics István. Tovarisoa Bugarszki Milos. Szilbás Gruics János. Ó-Palánka Nityin Aron. D.-Szt. Iván dr. Eremin György. Szántova Paul József. Hódságh Trischler X. Ferenc, Dux Károly. Keresztur Mártonfi Endre. Szeghegy Veinrich Dániel. Torzsa Famler Gusztáv Adolf. Bikity Barity István. Madaras Vinkó József. Jankovác Nagy József, Boromisza Tibor. Martonos Eremits Milos. Ó-Beese Vojnovics Aron, Petkovics György, Gortva Lázár, Misurai István, Dörner Márton. Dautova Rogovics Ignác, Hauke Antal. Kucura Luszkánzy Bertalan. Csurog Sándor Béla, Vucetics Gábor. Bácsföldvár Lakatos Béla, Bogár Mihály. Gajdobra Bizinger Konrad, Bukin Kleiner Adolf. K.-Szt. Iván Vracarits Glisó. Német-Palánka Nagy István, Bernheim Samu. Cséb Werner Károly. Felső-Kövil Kovácsics Emil. Mosorin Lazkovics József. Titel Sándor Béla. Ó-Futtak Buday László. Temerin Tóth Imre, Piukovics Ödön, Papik József. Zenta Mikosevics József, Szabó László, Spitzer Ignác, Mester Lajos, Buromissza János. Moholy Joszimovics Lázár, Popovits Milán 3 évre, Sümeghi József. Ada Jablonszki József, Opitz Sándor, Tripolszky László, Popovits Sándor. Ó-Verbász Roth Károly Tivadar. Topolya Lakatos Lipót, dr. Koch Mór. Parabuty Kohut Henrik. Katymár Schmidt József. Torzsa Sztéfanovics Sztéfan. (Folyt. következik.)

A m. k. orvosi egyetemen a II. szülészeti és nőgyógyászati kórházhoz Czirfusz Dezső, megyei kir. tanfelügyelőnek méltán szép reményekre jogosító fia, mint kiváló jeles orvosjelölt, assistenssé választott.

A m. kir. igazságügyminiszter Olsavszky Jenő nyitrai kir. alügyészt a szabadkai kir. ügyészséghez helyezte át.

Csőd. Horváth szabómester szabadkai lakos ellen a csőd elrendeltetett.

Pályázat. A zombori kir. trvszéknél egy irnoki állásra pályázat van hirdetve.

A dalárda holnapi dal- és táncestélye igen népesnek ígérkezik. A konyhát Hanzmann Ignác, az „Elefánt”, vendéglőse látja el. A polgári kaszinó-egylet tagas verandáját már beüvegeztette, s ez fogja az étkező helyiséget képezni.

A zombori népkörnek színház részvénytársasági részvénye f. évi november hó 4-én a népkör helyiségében kisorsoltatván azt „Tibor” nével Takó Lajos ur nyerte el.

Csantavéren nagyrészt Lux János plébános bőkezűségéből újra festik a templomot.

Rigyicaról írják: A megyei alispáni hivatalnak 16,273. alisp. 1883. sz. a. f. évi október hó 16-án kelt

határozata értelmében „nagyfokú hanyagság és nyilvános botrányt okozó erkölcselen életmód” miatt hivatalától és fizetésétől szolgabírói határozattal felfüggesztett Ernst Lipót segédjegyző ellenében az elsőfokú szolgabírói határozat jóváhagyatott. Tehát a sokat hányatott fejelemli ügy végre eldőlt.

A zombori ipariskolának 1883/4-ik évi tanfolyama folyó november hó 7-én, vagyis szerdán délutáni 2 órákor a gymnasium épületében nyitott meg. Az előadások ugyanott fognak tartatni, és pedig tavaszig mind a három osztályban minden szerdán és szombaton délutáni 2 órától 4 óráig az olvasás, írás, fogalmazás és számítás, — minden vasárnap az előkészítő osztályban: délutáni 2 órától 4 óráig a szabadkézi rajz, — 4 órától 5 óráig a római katolikus vallásuakra nézve a hit- és erkölcstan, az ipariskola 1. ső osztályában: reggeli 9 órától 10-ig a mértani rajz, reggeli 10 órától 12-ig a szabadkézi rajz, délutáni 4 órától 5-ig a r. k. vallásuakra nézve a hit- és erkölcstan, az ipariskola 2. ik osztályában: reggeli 10 órától 11-ig a mértani rajz, reggeli 11 órától 12-ig a r. k. vallásuakra nézve a hit- és erkölcstan, délutáni 2 órától 4-ig a szabadkézi rajz, délutáni 4 órától 5-ig a görög keleti vallásuakra nézve a hit- és erkölcstan — fog taníttatni. Tavasztól kezdve 1884. évi június végéig a tanórák későbbre fognak áttétetni. Ezen ipariskolába minden iparos-inas és kereskedő tanonc — a fennálló ipartörvény és miniszteri rendeletek értelmében — különbeni büntetés terhe mellett pontosan jární tartozik. Felhívatnak tehát a helybeli összes iparosok és kereskedők, hogy tanoncikat (inasaikat) az ipariskolába pontosan és lehetőleg tisztán öltözve küldjék. A tanítás költségei a városi pénztárból fedeztetnek, és a tanulók a szükséges könyveket, író- és rajzszerkeket is ingyen kapják. Zombor, 1883. évi november 5-én. Az ipartanodai bizottság nevében: Mihályi János, bizottsági elnök.

Arveres lesz Popovics B. Zsófia 3250 frtra becs. ingatlanaira november hó 18-án O-Becsén.

Kaufmann Gusztáv kézműárú kereskedő Priglaszt. Ivánon fizetését beszüntette.

Bizottsági tagválasztás. Kunbaja, Tataháza, Kisszállás és Rém községek negyedfélszáz szavazói kérés kellemtlenül érezték ugyan magukat, hogy két megyei bizottsági tagjok maradt ki jelenleg, mégis csak egyet lehet választaniok. Lehet, hogy ezért tanúsítottak is oly kevés érdeklődést a választás iránt. Összesen 57 szavazati jegy lett beadva, s az 57-ből egy jött Kisszállásról, a többi mind Kunbajáról. — Tataháza községe gondolkodott arról, hogy ismerve a német községeknek a közügyek iránti kevés érdeklődését, mert hisz az kevésé fizeti tán ki magát az adott társadalmi viszonyok közt, képviseltemi óhajtván magát a vármegyénel, tömegesen megjelenik és megválasztja közszeretnek örvendő jegyzőjét, a ki most szintén kimaradt a megyei bizottságból. — Azonban a szivélyes kollegiális szeretet folytán, mely a két jegyző urat egybeköti, a tataházi elállott a pályázattól szemben avval, kinek községében történt a választás és Kunbaja községe megbecsülte magát avval, hogy szokatlan számban jelent meg a választásnál és egyhangulag szavazott közkedveltségű jegyzőjére: Nagel Ferdinánd urra, kinek a közbizalom e kifejezése annál kellemesebben esett, mert ép a mai nap van 19-ik évfordulója annak, hogy a jegyzői esküt letette. T. J.

Andrasits Kálmán, szabadkai illetőségű ugyanottani lakos, vezetéknévén „Andrási”-ra történt átváltoztatása, belügyminiszteri rendelettel megengedett.

Cégjegyzések. Fränkel Ferenc rőfőkereskedő Ó-Becsén, — Ifj. Konrad Thiel vegyeskereskedő Új-Futakon, — Runic Steván vegyeskereskedő Szt. Tamáson, — Lyubicza Kalimic vegyeskereskedő Szilbáson, bejelentettek az újvidéki kir. törvényszéknél október hó 8-án, — Heiner és Seherer férifiszabók Cserveán, bejelentettek a zombori kir. törvényszéknél okt. hó 18-án.

Meghívás. A zombori Népkörnek f. évi november hó 4-én megtartott közgyűlése, — az akkor napirendre kitűzve volt szabálymódosítás tekintetében nem lévén határozatképes. Ennek folytán a Népkör helyiségében f. évi november hó 18-án d. e. 10 órákor újabb közgyűlés fog tartatni. Melyre a t. tagurak oly kijelentéssel hivatnak meg, hogy említett ügyben, az alap-szabályok 12. §-a értelmében — tekintet nélkül a megjelenő tagok számára, — határozat fog hozatni. Zombor, 1883. évi nov. 8-án. Cziedler János, népköri elnök.

A palankai kaszinó vendéglőse Hellenberger István lakásának egyik szobájában november 4-én esti 11 óra táján tűz támadt. E szobában és a meggyült ágyban aludt a károsnak atyja, ki a tömör füst beszívása folytán az ágyból kiugrott ugyan, de a szobából már ki nem talált. A tűzárma után gyors segítség érkezvén, a már eszméletét veszített öreg ember, ki közszeretben álló fiához hat év óta most jött először látogatába, — a rettenetes haláltól az utolsó percekben mentetett ki. A tűz rövid idő alatt eloltatott, a kár 2—300 frtra rúghat. A részvét általános.

A kézi gyógyszerárak tárgyában a belügyminiszter a következő körrendeletet boesátotta ki: Oly esetek fordultak elő, hogy kézi gyógyszerár tartására feljogosított némely orvosok, azon községből, ahol kézi gyógyszerár tartására fel lettek jogositva, más községbe, néha más törvényhatóság területére is elköltözvén, új lakhelyükön ismét csak az előbbi jogositvány alapján tartanak kézi gyógyszerárt. Minthogy pedig a kézi gyógyszerári jogositvány nemcsak azon egyén részére, hanem egyszersmind csakis azon hely vagy község-csoport területére lehet érvényes, a melyre nézve az adatik, ennél fogva a fent jelzett eljárásnak helye egyáltalán nem lehet. Mihez képest figyelmeztetendő a törvényhatóság első tisztviselője, mint a ki az 1876. évi XIV. t. cz. 135.§-nak második bekezdése szerint a kézi gyógyszerár engedélyezésére illetékes, hogy ezentul az engedélyezési okmányban mindenkor világosan jegyezze meg, hogy azon jogositvány, a megszűnés egyéb törvényes eseteinek épségben hagyása mellett, csak addig érvényes, míg az arra feljogosított orvos, azon községben vagy község-csoportban marad, melyre nézve az engedély részére megadott; és ha onnan elköltözik: a kézi gyógyszerár jogositványa is megszűnik. Az ily engedélynek megszünte, úgy mint az újabbnak adományozása mindenkor ide bejelentendő. Budapest 1883. évi október hó 23-án. Tisza.

Vásárok a megyében. November havában: Almáson 22-én — Bajmokon 11-én. — Bezdánban 19-én. — Petrovácon 11-én. — Temerinben 22-én. — Zentán 18-án. — Zomborban 25-én.

A „Bácsmegeyi tört társulat” e hó 15-én délelőtt 10 órákor a megyeház másodikemeleti kis tanástermében nyilvános ülést tart, melyre a társulat tagjait meghívni ezennel van szerencsém. Zombor, 1883. nov. hó 8-án. Schmausz Endre, elnök.

A zombori kaszinó egyleti dalárda 1883. évi november hó 10-én szombaton, a polgári kaszinó egylet helyiségeiben rendezi ez évi negyedik dal- és táncestélyét, melyre a n. é. közönséget biztattal meghívja. Műsorozat: 1. „Riadó.” Férfikardal Boieldieu Ferenctől. 2. „Szerelmi álom.” (Le Songe d'amour.) — Ábránd Kafka Jánostól. Zongorán játssza Auer Hermin k. a. 3. „Oh, ne mondj engem rózsádnak!” Férfikardal Zimay Lászlótól. 4. „A nefelejt.” magándal zongora kísérettel Suppé Ferenctől. Fordította Dr. Molnár István Lajos, éneklő Lovich Aranka k. a. 5. „Hármas.” Verdi „La traviata” című dalművéből, zongorára, harmoniumra és hegedűre Ketterer és Durandtól. Előadják: Bieber Gyula, Marschall György és Staudacher József urak. 6. „Bordal.” Verdi „Ernani” című dalművéből. Férfikardal zongorakísérettel. Auer Hermin és Lovich Aranka k. a.-ok, valamint Marschall György ur szivességéből működnek közre. Kezdeté fél 8 órákor. Az előadást tánc követi. Belépőjegyek 80 kr-ával Falcione G. ur kereskedésében előre is válthatók. A t. pártoló tagok a tagsági jegy negyedik szelvényével ráfizetés nélkül válthatnak belépőjegyet. Étekek és italok kiszolgáltságáról gondoskodva van.

Garán Ribovics András plébános buzgó kezdeményére, a káplán Kanyó Jenő és Tóth Márton kántor lelkes gyűjtése segélyével, Hents, apatini születésű, budapesti műkötőnél megrendelték a stációkat. Egy stáció képpel 128 frtra került. Hents Krisztus keresztjét az alku örömeire ingyen kijavította; a másik két keresztet gyűjtött pénzen. Az egyes stációkon emléktábla van, mely az adakozók, illetőleg alapítók nevét mutatja. Ezek: Ribovics András plébános, özv. Milyacski Mária, özv. Zomboresevics Alexa, Klenáncz József és neje Kling Erzsébet, Zomboresevics Mátó, Mézsaos Sebestyén és neje Bucher Éva, özv. Hriel Katalin, Karagich Jásó és Pestalics Manda, Schoffnauer Ádám, Keiner József és Czukk Erzsébet, Rutterschmidt György és Schoffnauer Anna, özv. Heffner Antalné, özv. Zomboresevics Manda, Kleiner Gáspár, Cziegenhagen Rozália, Kleiner István és Bischof Anna. — Isten fizesse meg áldozatkészűket!

Panasz. Tekintetes szerkesztő ur! Kérem szivességükkel intézkedni, hogy b. lapját ezentul rendesebben kapjam, mivel p. a csávolyiak a keddi kiadást szerdán kapják, addig ugyanazon kiadást szombaton kapom, pedig a postajarat ugyanaz. Felső-Szt.-Iván, 1883. nov. 5. P. . . . K. . . . (Legyen szives a községi elüljáróság útján a temesvári postaigazgatóságnál tenni lépéseket; s egyuttal jelenteni, hogy a hiba csak Baján lehet; mert abszurdum volna külföben, hogy önköz — közelebbre — később érjen a lap, mint Csávolyra, a hol posta sincs és a hová önközöl küldőne szállítja. A kiadó.)

Irodalom.

Budapesti Hornyánszky Viktornál megjelent és kapható: Méhész naptár az 1884. szökő évre. Szerkeszti Dömötör László, az orsz. méhészeti egyesület alelnöke. Ára 60 kr. Ajánljuk a méhészet barátainak figyelmébe.

Kula, 1883. november 5-én.

Társadalmi életünknek emlékeztető napja marad e hó 3-ka. E napon adatván át új kaszinó helyiségünk termei rendezetéknek ünnepélyes módon, ősi szokásunkhoz híven a közművelődés e csarnokának megnyitására méltó díszlakomát esztunk.

A nagy teremben patkó alakban felállított 33 terítékű asztal várta a társaságot, kinek-kinek helyét a kulai nyomdából kikerült, névvel ellátott csinos étlapok jelölték meg s díszítettvén anyagi kezekkel kötött hat óriási gyönyörű virágcsokorral, melyek közül négy a volt és jelenlegi kaszinói elnökök elébe helyeztetett. Az étkezés 1/2 I-kor vévén kezdetét, a harmadik fogásnál Schick Mátyás kaszinói elnök a társaság felállása mellett Felséges királyunkra, mint a legelső magyar emberre, Felséges királynénkra, mint házánek védangyalára és a Fenséges trónörökösre s Fenséges nejeire emelte poharát, mely határos felköszöntést követő lelkes éljenzés után a zenekar a magyar néphymnust zendítette rá. A második felköszöntést Korbai Károly mondotta Sándor Béla közkedveltségű főispánunkra, melyben a magyar arisztokrátiát magasztalván s a kereskedelem és ipar emeléséről is beszélvén, őt mint a ki alólól dísz érdemekkel s fényes tapasztalattal jutott a magas állásra — éltette. E lelkesen megéltetett toaszt után Boskó A. Mór üritett poharát közszeretben álló kedves alispánunk — mint a megye első tisztviselőjének egészségre. Felköszöntését zajos éljenzéssel fogadtuk. Azután ugyancsak Boskó az olvasó egylet létörténetét előadván, első sorban is arról emlékezett meg, hogy a kaszinót 1861. ápril hóban Rác György alapította. Elnökei voltak főt. Szakácsy Sándor plébános, néhai Bosnyák József, Zdráhál Gyula, Korbai Károly, Rác György, Aman Ferenc, Armbrust Péter, Pupp Péter — és jelenleg Schick Mátyás; az ifjúságot a szabadság, egyenlőség, testviréség szülőjének követésére buzdítva és poharát az egyetértés felvirágzására emelvén, a még életben levő elnököket élteti. Szép beszédét dörgő éljenzés követte. Utána Vitályos Imre az egylet jelenlegi tisztviselőire és választmányi tagjaira köszöntött. Működésük üdvös eredményeként látja a példás rendet a mely kaszinóknban észlelhető és a tagok közötti jó egyetértést; az ő tapintatos vezetésüknek tulajdonítja, hogy a társadalmi külső életben a tagok között néha előforduló ellenszenv a kaszinó falain belül nem hozható, mert ugyanond: e helyiség a közművelődés szent temploma lévén, annak oltártüzét csak is a lélek nemesebb tulajdonaival táplálhatjuk. Szavait tetszéssel fogadta a társaság s szivéből megéltetve az egylet derék tisztviselőit és

választmányát. Ezután megeregt a toasztok özöme, a melyek közül felemlitem még, hogy Korbai a zsidókra, azután Hrobony kir. járásbíróra és Schick kaszinói elnökre; Boskó Mór Rác Györgyre és nejeire; Vitályos Rác Gézára, olvasó egyletünk legfiatalabb tagjára, serkentvén őt, hogy az atyja által kibontott zászlót kövesse s juttassa diadalra; Rác György az előtte mondott toasztok egy némelyikére vonatkozván Dosztig József községünk derék jegyzőjére — üritették poharukat, végül még Vitályos, Felicides Aranka és Boskó Rózi kisasszonyokról emlékezett meg, megköszönvén nekik az asztalunk díszítésére általuk készített szép virágcsokrokat s azt kívánja, hogy egész életök legyen hasonló e szép virágcsokrokhoz.

A kedélyes társaság csak este 6 órákor kezdett az asztaltól felkelni, de nem azért, hogy hazamenjen, hanem azért, hogy a fiatalabb tagok által hevenyében betoborzott hölgyekkel táncra kerekedvén, egész éjjeli 12 óráig — kevesek kivételével — együtt mulasson.

Hogy e nap emléke örök időkre biztosítsassék, Schick Mátyás elnökünk indítványára a „Szabadság-szobor” javára gyűjtés rendeztetett. A mint hallom igen szép összeg gyűlt egybe. Végül meg kell még említenem, hogy az ételek jósága és italok finomsága mindnyájunkat kielégített — a mi csak dícséretére válik derék kaszinósunknak. A bankett rendezése körül fáradságot nem kimélt rendezőség is igen nagyban járult hozzá a sikerhez. Fogadja azért mindnyájunk elismerését.

Ily vígan avattuk fel új kaszinóinkat. Adja az egek ura, hogy így folytathassuk békés egyetértésben s a közművelődés érdekében — mind végig!!

Egy tag.

Újvidéken, 1883. november 7-én.

Gróf Zichy f. hó 18-án körünkbe érkezend. Méltó elfogadására bizottság alakult, mely csaknem naponta gyűlésezik, hogy csakis minél jobban kitegyen Újvidék magáért.

Iparosaink azonban egyáltalában nem lelkesülnek a kiállítás iránt. Volt alkalom egy igen szakmivelt iparossal, ki az itteni iparosok között közvélemény, beszélni, ki nekem bebizonyította, hogy több itthelyi, azelőtt jómódu volt iparos, csakis kiállításokkal ment tönkre. A kiállítás inkább nagy- és gyár- iparosokra nézve nyújt előnyt. Lelkesülének a kisebb iparosok is, de hiányozik az e kiállítással egybekötött költség.

Jóllehet azonban, hogy Zichy gróf hathatós érvekkel legyőzi a lehangoltak aggodalmait. Fáradozásait mindenütt siker kísérte, miért ne érjen hasonló eredményt nálunk is?

F. hó 4-én Bende Imre apát-plébános és iskolai igazgató ur tiszteletére, a Misszionyunkról nevezett iskolánövérök tanintézetében díszelőadás volt.

Az előadás „üdvözölő dallal” kezdődött, mely után „A herceg és a pórléány vagy mindenkinek a magáé” című 4 apró felvonásos vígjáték következett, előadva S. növendék által. Ennek végével 21 növendék „Rosa von Tannenburg” című 5 felvonásos drámát adta elő. A felvonások közt dalok énekeltek, végével felköszöntések következtek; az egész ünnepély zárénekekkel fejeztetett be.

Nem tudom, mit magasztaljak inkább, a tiszt. nének fáradhatlanságát, türelmét-e, vagy a növendékek szorgalmát?

Mindenesetre a tiszt. iskolanénikék érdemlik első sorban az általános méltó elismerést. Minden tanító tudja azt, hogy vajmi nehézségekkel jár az, a gyermekek fejébe még a legszükségesebbet is beverni; tehát csakugyan anyagi türelem kellett ahhoz, midőn a gyermekeknek rövid idő alatt olyan szerepeket mint pl. a „Rosa” szerepét betanították. Mert a szereplők egyáltalán nem daráltak, hanem kellő hang- és taglejtéssel szavalták egyes szerepeiket.

Ha mindent leakarnék írni, hogy ott, mit láttam, mit hallottam s mit éreztem, akkor sokat, nagyon sokat kellene írnom. Csak annyit mondhatok, hogy el voltunk valamennyien ragadtatva, miért is Isten áldását kérem a t. iskolanének működésére; a leendő hölgyek jövője biztos, lelkiismeretes kezekbe van letéve!

Mileticsné már minden lépést megtett, hogy férjétől elválhasson. Legelső tettje az volt, hogy a „Zastava” cautióját, mely a nő saját birtokára betáblázva volt, visszahúzta. Azonban nyomban akadhat olyanok, kik a kautiót letették. Így anyagilag nincs gát a lap további megjelenését illetőleg, ha csak majd az államügyész egyszer azt nem mondja, hogy „eddig s ne tovább.” Csodálatos, hogy még eddig oly szép szemmel nézték e lap gézengúz izgágaságait.

Mint utóbbi levelezésben megjegyeztem a vasuti hid befejezése a múlt héten megtörtént. Az utómunkákat még sok időt fog igénybe venni. A hid megpróbáltatása folyó hó vége felé s a forgalomnak átadva csakis ez év vége felé leendő s így a budapest-zimonyi vasut megnyitása jövő év eleje előtt aligha bekövetkezik. A hid 432 méter hosszú és 8 m. magas; szélessége 7 1/4 m., ebből a gyalogosok számára 1 3/10 méter.

Országos vásárunk egyszer valahára szép időnek örvendett, de mi haszna, azt mondják az eladók, hogy oly rossz vásárra még rossz időjárás mellett sem emlékeznek. Sertés sok és rendkívül olcsó volt. Meglehető vásáruk volt a csizmadiáknak és a szűrszabóknak is.

F. hó 11-én d. e. 10 órákor a helybeli evang. ágostai templomban, illetve imaházban nagy ünnepély leendő, azaz Luther Márton születésének 400 éves fordulóját megünnepelendik. Az emlékbeszédett kitünő szonoklatairól ismert Belohorszky Gábor fésperes és szeniőr úr fogja mondani. Az „Eine feste Burg ist unser Gott” hymnusa pedig vegyes kar által fog előadani, a melyben hallomás szerint nők is részt fognak venni. Délután 1 órákor díszbead a plébánialokos.

F. hó 11-én a körünkől eltávozott, Kuts János bikityi plébános beiktatási ünnepélyét tartandja, melyre az újvidéki r. k. tanítótestület is őszinte szivélyességgel meghívta. Tényleg ugyan sajnós hogy részt nem vehetünk, de lelkiileg vele együtt leszünk. Ad multos amos!

A vörheny és difteritis csak pusztit gyermekekben, miért a kisedővödöt tegnapelőtt bezárták.

Városunk közig. bizottsága f. hó 10-én tartja rendes november havi gyűlését.

§. 1.

Bács-Bodrogh megye községi és körjegyzői együletének az országos központi egylet albizottsága által az 1871. évi XVIII. t. c. módosítása tárgyában feltett kérdésekre adott feleletei.

(Folytatás)

Ad XIX. Az 1871. évi XVIII. t. c. 68. §-a szerint a körjegyzőt a szövetkezett helységek közösen fizetik. Azt, hogy valamely körjegyzőség a körjegyző és segédjegyző mellett aljegyzőt is tarthasson, úgy szintén azt is, hogy a körjegyző és segédjegyző, melyik községben lakják és a szövetkezett helységek mely mérvben járuljanak a körjegyző fizetéséhez s a közös kiadásokhoz, a képviselő testület és az illető közgazgatási tisztviselő (szolgabíró) meghallgatása mellett esetről esetre az alispán határozza meg.

A tapasztalat erre nézve azt igazolja, hogy a közigazgatás teendőinek pontos és gyors ellátására egy községben a jegyző munka ereje immár elégtelen, s hogy a közérdek e miatt veszteséget szenved. Kimondandó volna tehát, hogy e bajon segítő, a lélekszám és forgalomhoz képest minden egyes község egy törvényszerűen minősített aljegyzőt is köteles tartani. A községi jegyzők szolgálati pragmatikáját a kormány által meghatározandó és gyakorlati szakferiák által megállapítandó mintaszabályzat alapján záros határidő alatt életbe léptessék.

Igaz ugyan, hogy az 1871. XVIII. t. c. 68. §-ában meg van adva a lehetőség, hogy az ország minden községi jegyzőségénél óriásilag felszaporított munka feldolgozására megfelelő erő szerzettessék. Azonban ezen munkaerő megszerzése a rendesen szűk marku és korlátolt felfogású képviselő testületek véleményezésétől és a megyei alispánok belátásától függ. Vannak ugyan az országban megyék, s köztük első sorban Bács-Bodrogh vármegye, mely a munkaerő szaporításának elkerülhetetlenül szükségességét a községi jegyzők felszólalása folytán belátva, a szükséges munkaerő alkalmazását a fizetési minimum megállapítása mellett szabályrendeletileg még 1879. évben kimondotta és életbe is léptette. Mi tehát teljes önérettel hangsúlyozhatjuk, hogy az ország egy megyéjében sincs e tekintetben oly bőkezűleg gondoskodva. De mert egyes megyék jó példája sajnos, hogy a többire nem ragadós, s így miután az most már a községi élettel csak a legprimitívabb alakban is ismerős egyén előtt beigazolt tény, hogy a községi jegyző egy 1500 lakónál többet számláló községben a jegyzői teendők pontos ellátását egy maga elvégezni képtelen — feltétlenül törvényileg kimondandó lenne, hogy már az 1500 lélek számú községek is jegyzők mellett egy írnot, a népesebbek pedig a munkahalmaz arányához törvényhatósági szabályrendelettel megállapított számban szükséges segédkeket tartani kötelesek.

Minden esetre törvényileg kell meghatározni az alkalmazandó munkaerőnek minimumát is.

A szolgálati pragmatikát illetően, tekintve, hogy azon megyékben, a hol a nyugdíjalap létesített, ez a nyugdíj szabályokban mindenütt szabályozva van, s hogy azon megyékben, a hol még nyugdíjalap nincsen, annak haladéktalan felállítására szorítani úgy is egyik főkövetésünk tárgyát képezi, s így a szolgálati pragmatika kérdése ott is szabályozva lesz, részünkről e téren további törvényes intézkedések meghozatalát éppen égetően szükségesnek nem tartjuk.

Ad XX. Az 1871. XVIII. t. c. 69. §-a kimondja: hogy kis községben a bírót és tanácsbelieket a választó közönség, a körjegyzőt a szövetkezett helységek képviselő testületének egyeteme; nagy községekben az összes elüljáróságot (tehát a jegyzőt is) a választó közönség választja, míg ugyanazon törvény 84. §-a szerint a körjegyzőt szövetkezett helységek képviselői, a körjegyzőség székhelyén választják. A két szakaszban tehát egy és ugyanazon factumot egy helyütt a képviselő testület egyeteme, más helyütt a képviselők végzik, a mi egymással ellentétben álló rendelkezésnek látszik lenni s így a törvény ezen két szakasza conformitásban hozandó.

Ezen szakaszból kifolyólag egy igen nagy horderejű kérdés merül fel. Ez a jegyző választás kérdése. Köztudomású, hogy a jegyzőválasztások eddigi módja, akár kis, akár nagy községekben, temérdek visszaélésekre adott okot. Korteskedés, etetés, itatás, vesztegetés napirenden vannak. Kivánatos volna ezen inconventiáknak véglegesen elejét venni, s így önkényt az a kérdés merül fel, nem volna-e mindenképen célirányosabb, ha a községi jegyző választása egy intelligens elemekből álló testületre, például a törvényhatóságra, vagy a közigazgatási bizottságra ruháztatás. És ha ez célszerűnek nem mutatkoznék, nem lehetne-e a jegyzőválasztást nagy községekben is csupán a képviselő testületre bízni, mely esetben az a kérdés merül fel, hogy a kijelölés joga kire bizassék.

Tekintettel az 1871. XVIII. t. c. 74. §-ának utolsó pontjára, nem volna-e célszerű a községi jegyzőket vizsgáló törvényhatósági szakbizottság tagjait határozottan megjelölni és törvényileg kimondani, hogy a szakbizottságnak a megye területén alkalmazott községi jegyzők közül legalább kettő ipso jure tagja?

Itt merül fel szüksége annak is, hogy a törvényben határozottan kimondassék az: valjon ahhoz, hogy valaki községi jegyzővé választathassék, a megsabott törvényes minősítésen, és az annak alapján nyert oklevélrel, okvetlenül megkövetelik e a 24 éves kort, vagy elégséges a gyámhatósági nagykorúsítás is?

Erre annál inkább van szükség, mert e kérdésre sem a községi törvény, sem a jegyzői vizsgát szabályozó belügyminiszteri utasítás kellő utbaigazítást nem nyújt, a gyakorlat pedig azt igazolja, hogy az ország egyik megyéjében csakis 24 évest, a másikban nagykorúsított és a harmadikban kiskoru egyént is választottak jegyzővé.

A mennyiben az 1871. XVIII. t. c. 69. §-a az ugyanazon törvény 84. §-ával ellentétben állónak tűnik fel, nincs észrevételünk annak conformitásban hozatala ellen. Az önkormányzati elv megőrzése és fentartása szempontjából a községi jegyző választását a törvényhatóságra vagy a közigazgatási bizottságra bízni célszerűnek nem tartjuk. Tekintve, hogy a tapasztalat

kivétel nélkül minden esetben beigazolta, hogy a legszélesebb alapon fektetett jegyzői választásoknál mily visszaélésekre és törvénytelenésekre nyílik tér, s hogy annak kinövésai mily káros hatással vannak egy a községi lakosok és közérkölcseire, mind pedig a megválasztott községi jegyző feltett és minden körülmények között megvédendő és fentartandó tekintélyére, — s tekintve, hogy már a körjegyzők választása is nagy mértékben szűk korlátok közé lett szorítva, a néptanítók pedig kivétel nélkül a rendesen alig 9–10 tagu iskolaszékek — nagyon megérett és elérkezett az ideje annak, hogy a nagyközségi jegyzők választása is hasonlólag megszoríttassék; a feltett kérdésre tehát határozott válaszunk az, hogy a községi jegyző nagyközségekben, a községi elüljáróság kizárása mellett és kijelölés nélkül egyedül a községi képviselő testület által névszerinti szavazás mellett és általános szótöbbséggel választassék.

Ha azonban az országos jegyzői egylet a kijelölés mellett foglalna állást, úgy a jegyzői választásoknál a kijelölés jogát egy választmányra, mely három évről, három évre, a járási szolgabíró elnöke alatt alakított négy tagból állana, s kik közül kettőt a választó közönség, kettőt pedig a szolgabíró, fele részben a képviselő testület választott, fele részben pedig a legtöbb adót fizetők tagjaiból választ, — bízni óhajtánánk, mely választmány a pályázók közül háromat kijelölni tartozik. Azonban kimondandónak véljük, hogy a pályázók közül első helyen a tényleges szolgálatban lévő községi és körjegyzők tarthatnak igényt a kijelölésre és ezen jogos igényeiket a kijelölő választmány figyelembe venni tartozzék.

Az 1871. XVIII. t. c. 74. §-a utolsó pontjában a községi jegyzők részvételét az 1883. évi I. törvény-cikk 6. §-ának harmadik bekezdése biztosítja s így e tekintetben a további intézkedésnek szüksége fenn nem forog.

Hogy pedig valaki községi jegyzővé választathassék, okvetlenül megkövetelendő, miként a megsabott törvényes minősítésen és oklevélrel tul 24 éves kort ért legyen. Különböztetve azt elég világosan az 1871. XVIII. t. c. 73. §-a, a mely határozottan kimondja, hogy elüljáróság csakis nagykoru, tehát nem nagykorúsított honpolgár választathatik, s miután ugyancsak a hivatkozott törvény 64. §-a a községi jegyzőt az elüljáróságok sorába emelte, így nagyon természetes, hogy községi jegyzővé is, csakis nagykoru, vagyis 24 éves, nem pedig nagykorúsított egyén választható. Egyébiránt ezen értelmezés helyességét újabb megerősíté a magas Belügyminiszteriumnak folyó évi 32543/IV. sz. a. kelt rendelete, mellyel a nagy-katói jegyzői választást mert a megválasztott egyén bár árvaszékileg nagykorúsított, de csak 22 éves volt, — ezen indokból megsemmisítette.

(Folyt. köv.)

Fodor Zsuzsika.

(Nep-ballada)

*Fej, be vigan vannak a »Piros flaskó-ba!
Egymást éri a sok vigan vigabb nóta;
Huzzák a cigányok, leány, legény, járja,
Egyik-másik be-bekurjant a nóta!...*

*... Megkondul a harang és a falu népe:
Fiataltja, véne, indul vicsernyére...
Huzzák a cigányok a »Piros flaskó-ba!
A sok leány, legény, vigan tovább járja...*

*A Fodor Zsuzsika is felkésűl a táncra:
Selyem viganóját ölti fel magára;
Széke selyem haját fonja pántlikába;
Kaláris gyöngyfüzért tesz hosszút nyakára.*

*»Ne menj edes lányom, ne menj el a táncra,
Jobb lesz: menj el inkább az Isten házába!
... Zúgnak a harangok és a falu népe:
Fiataltja, véne, megy a vicsernyére...*

*Fodor Zsuzsika csak nem hallgat a szóra,
Elmegyen a táncra a »Piros flaskó-ba!
De hogy is ne, mikor olyan vig a nóta...
Kinek volna mostan kedve a templomba?!*

*Huzzák a cigányok, leány, legény, járja,
Egyik-másik be-bekurjant a nóta!...
Legelőt a sorban a Fodorné lánya
Egy szép barna legény karján vigan járja...*

*Bodros, fűrtös fejét a szép barna legény
Őt nyugosztja hősín pihegő kebelén;
Oly lágyan, édesen sutlog a fülébe...
Egyre-egyre jobban vonja őt keblére...*

*Mind jobban kipirul a Zsuzsika orcája,
Fénylik, villog, ragyog égszín szeme párja...
... Szeretsz-e Zsuzsikám, szeretsz-e anypalmom?
... Szerettek, szerettek, hogy ki sem mondhatom!!*

* * *

*Visszajött, el is ment a fecske és gólya,
Épen egy esztendő múlt el azóta;
Mégint vigan vannak a »Piros flaskó-ba!
A sok leány, legény, faj be vigan járja!...*

*Fodor Zsuzsika meg otthon ül magába,
A bölcsőben sir-ri kicsike babája;
Ringatja a bölcsőt: »aludj, aludj szentem!
Faj, edes Istenem, beh megvertél engem!«*

*»Mért is nem hallgattam jó anyám szavára;
Mért nem mentem inkább az Isten házába!«...
— Egypet-egypet sikolt kicsike babája. —
»Aludj, aludj szentem, csicsi — baba — hája!«*

*... Zúgnak a harangok és a falu népe:
Fiataltja, véne, megy a vicsernyére...
Könybe lábát Zsuzsika égszín szeme párja,
A köny le-lepereg halovány arcára...*

Eritser Antal.

Pattantyúk.

Magyar asszony: Ez már mégis szegény, hogy a zsidóknál szolgáló fehércselédek kevés kivétellel fattyat vetnek.

Icig: Nem tudja moga, hodj iparszobodság von.

Egy faluból küldöttség járt Zomborban. A költségeikről benyújtott számlában aztán ilyen pont is volt: Költségkímélésből szállást nem fogadtunk, reggelig ettünk, ittunk, 36 frt 10 kr.

Azzal mulatták magukat a deák urak, hogy a bejövöket az ajtó közé szorították.

Tanár belépve. Ugy látszik megtévedtem, én az iskola helyett kutyaszoritóba jutottam.

A vendéglőben találkozik egy r. k. plébános és egy rabbi. A plébános kolbászt rendelt, a rabbi főtt tojást. A plébános kérde: ugyan kollega ur fog-e ön valamikor dísznóhust enni? »Igen — válaszol a rabbi — majd az ön lakodalmán.«

Felelős szerkesztő: Dr. MOLNÁR ISTVÁN LAJOS.
Laptulajdonos és kiadó: Bittermann Nándor

HIRDETÉSEK.

6835. szám.

Pályázat.

Bács-Bodrogh megye tiszai I-ső járási szolgabíróhoz tartozó Mohol községében elhalálozás útján üresedésben levő jegyzői állomásra ezennel pályázatot nyitnak, — felhívhatnak mindazok, kik ezen állomást elnyerni óhajtnak, hogy az 1871. XVIII. t. c. 74. §-a követelményeinek megfelelően felszerelt kérvényeiket a választást megelőző napig, azaz f. évi december hó 14-ig alulirt szolgabírósnál benyujtsák. A választás f. évi december hó 15-én reggel 8 órakor fogván a község házában megejtenni.

Ezen jegyzői állomás következőleg van javadalmazva:

1. Kézpénzfizetés 600 frt
2. Lakpénz 200 frt
3. 12 kerületi láncc 2200 □ föld adómentes élvezete.

Megjegyeztetik, hogy a község hivatalos nyelve magyar.

Zenta, 1883. évi október 31-én.

3—2

Matkovits Lajos,
szolgabíró.

2073. kg. sz.
1883.

Árverési hirdetmény.

Csonopla község elüljárósága részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Csonopla község birtokosainak egy a község mint testületnek tulajdonukat képező és az 1883. évi 20. t. c. 2. §-a alá nem tartozó 11731¹²⁷/₁₆₀ holdnyi vadászterületen a vadászati jog 1884. évi január 1-től 1889. évi december hó 31-ig terjedő hat évi tartamra folyó évi november hó 18-án d. u. 3¹/₂ órakor Csonopla község házában megtartandó nyilvános árverésen berbe fog adni; melyre a bérelni óhajtok ezennel meghívhatnak.

Kikiáltási ár évenkénti 100 frt.

A részletes feltételek a községi jegyzői hivatalban előlegesen is megtudhatók.

Kelt Csonoplán, 1883. november 2-án.

Deák Andor,
községi jegyző.

Pálfy Antal,
bíró.

Pályázat.

Bács Petrovoszelló község adóügyi osztályánál elhalálozás folytán egy jegyző-segédi állás üresedésbe jövén, annak betöltésére pályázatot hirdettek.

Felhívhatnak mindazok, kik ezen állásra pályázni óhajtnak, hogy bizonyítványokkal felszerelt folyamodványaikat alulirothoz f. évi november hó 15-ig benyujtsák, mivel a később érkezettek figyelembe vétetni nem fognak.

Évi fizetés a község pénztárából 400 frt havi előleges részletekben.

Szerb nyelvet tökéletesen bírók előnyben részesülnek.

Jegyzői vizsga mulhatlanul szükséges.

Kelt Bács-Petrovoszellón, 1883. okt. 31-én.

3—2

Berény Hugó,
jegyző.

HIRDETMÉNY.

Van szerencsém a n. é. közönség szíves tudomására adni, hogy Zomborban, a főutcában, a **Sztojkovits Z. G.**-féle házban

a ceglédi gőzmalom-részvénytársaság

LISZTRAKTÁRÁT

megnyitottam.

Ezen malom gyártmánya alig szorul dicséretre, az a székesfehérvári kiállításon **arany éremmel** lett kitüntetve s mindenhol kivívta magának a legnagyobb kelendőséget.

Raktáramban kitünő jó

rozslisztet

is árulok és főtörekvésem leendő, pontos szolgálat által becses vevőimet üzletem részére megnyerni.

Zomborban 1883. november hóban.

Teljes tisztelettel

Kramer Gyula.

12-3

THEODOROVITS SZÁVA

ZOMBORBAN,

főutca, **Drakulits**-féle házban.

Ajánlja dúsan felszerelt **raktárát**

kész női köpenyek és kabátokban

gyapot-, selyem- és bársony-kelméből, a legújabb divat szerint.

Angol, francia és brünni kelmék

férfi-öltönyök

számára.

Elfogad megrendeléseket **férfi-ruhák** készítésére, melyeket saját szabásza és munkásai által készített a legújabb divat, pontos szolgálat és csinos kiállítás ígérete mellett, jutányos áron.

Állandóan raktáron:

férfi- és gyermek-kalapok,

gyermek-öltönyök,

fehérenmúiek, nyakkendők, harisnyák, zsebkendők.

Ésszőernyők és pálcák.

Piperecikkek, gyermekjátékok.

Minden a legújabb divat szerint, finom és csinos kiállításban, a legjutányosabb áron. 3-3

Nagy raktár:

ércokporsókból minden nagyság és diszítéssel.

Sírkoszorúk ére- és művirágokból.

Árlejtési hirdetemény.

Gara község házának újbóli felépítése folyók 21-én reggel 10 órakor a helyszínen nyilvános árlejtés útján adatik ki.

Kikiáltási ár 8751 frt.

Árlejténi szándékozók kötelesek az árlejtés megkezdése előtt a kikiáltási árnak 5 %-át készpénzben, avagy értékpapírban óvadékul letenni.

A feltételek Gara község jegyzői irodájában minden időben megtudhatók.

Kelt Garán, 1883. nov. 4

Pencz Adám 3-2 **Mészáros Sebestyén** bíró.
jegyző. Moholi előjáróságtól.
1883. sz. k. ig. 1883.

Hirdetemény.

Mohol község előjárósága részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint Mohol község határában, az 1883. évi XX. t. c. értelmében gyakorolható vadászati jog 1884. évi január hó 1-től számítva hat egymás utáni évre vagyis 1889. évi december hó 31 ig bezárólag terjedő időszakra f. 1883. évi november hó 18-án d. u. 3 órakor a község házában tartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe adatni fog.

Az árverési feltételek a községi irodában a hivatalos órák alatt mindenkor betekintheők.

Kelt Moholon, 1883. évi október hó 22.

Karakásevits Simon, 3-3 **Sztojsits Pera,** bíró.
jegyző.

ÜZLETHELYISÉG VÁLTOZTATÁS.

Alulírott a t. c. közönség becses tudomására hozom, hogy eddig a **Falcione Nándor** ur házában fennállott

FODRÁSZ TERMEMET

egész ujonan és díszesen berendezve a t. c. közönség kívánalmá és kényelmének megfelelőleg, a fő-utcában **Gergurov Tósa** ur há

zába (a takarékpénztár sorába) helyeztem át.

Raktáron tartok és elfogadok minden e szakmába vágó

női hajmunkákat.

Egyszersmind ajánlom nagyban kibővített illatszert, pipere és illat-szappan raktáramat.

Paróka és női hajválasz (Scheitel) megrendelések gyorsan és pontosan teljesíttetnek.

Vidéki megrendeléseket kívánatra szintén elfogadok.

Magamat és szolgálatomat a t. c. közönség kegyeibe ajánlva, maradtam

Makra György,

fodrász Zomborban,
a Prosznitz-féle üzlet átellenében.

3-2

ÜZLETHELYISÉG VÁLTOZTATÁS.

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy **üzletemet Falcione Gusztáv** ur fűszerkereskedése melletti új házba áttettem. — Ajánlom nagy választéku raktáromat, nevezetesen: **sírlámpák** és **sírkoszorúkat**, valamint minden idényre alkalmas cikkeket.

Valódi amerikai varrógépek

(hetenkinti 1 forintos részletfizetéssel) minden szerkezetben, 5 évi jótállás mellett. — **Gépezközők. Látszerek. Sebészeti és műszerek, óvszerek, gummi-párnák, sérvkötők** stb. stb. — **Pénz- és dohánytárcák.** — **DITMÁR R.**-féle lámpa gyári raktáramban gazdag választékban kaphatók:

csillárok, szalonlámpák, asztali- és falilámpák

minden nagyságban és szerkezetben. — **Thonet-féle fonott székek. Gyermekkocsik.** — Dús választékú **selyem-, bársony-, pamut- és céna-szalagok-, csipkék- és bélésszövetek.** —

Kötőpamut és **céna** minden színben és minőségben.

Nagy raktár **férfi- és női-fehérenmúiekből**, ugy **kiházasítási kelengyék.** — **Derekfűzők (Mieder).** **Esőköpenyek. Utazó bőröndök** és **táskák** urak és nők számára. **Esernyő, sétabotok** gazdag vegyességben.

Thea- és kávé-készülékek. Valódi chinaezüst és alpaca evőeszközök a cs. kir. szab. **Berndorf-féle** gyárból.

Tajtékpipák és szipkák, dohányzó és szivarzó szerek s minden e szakbeli áruk a legjobb minőségben. **Pipere-, mosdó-, fény-üzési-cikkek,** parfüm, fogpor, rizspor, hajfestőszer és mindenféle toilette-tárgyak, **Treu Nuglich** gyárból. — **Prágai keztyűk raktára.** Üzletemet a n. é. közönségnek ajánlva, vagyok kiváló tisztelettel

GOLDFANN SÁNDOR,

kereskedő Zomborban, a fő-utcában.

8-4